

1979 ஏப்ரல் 30]

(2) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

(ஏ) பசுக்கள் வெட்டப்படுவதைத் தடுத்தல்—கால்நடை பாதுகாப்புச் சட்ட முன் வடிவு, 1979.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு பசுக்கள் வெட்டப்படுவதைத் தடுத்தல்—கால்நடைப் பாதுகாப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 42/1979) பேரவையில் எடுத்துக்கொள்ள ஆளுநர் தம் இசைவைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்

(ஏ) பசுக்கள் வெட்டப்படுவதைத் தடுத்தல்—கால்நடைப் பாதுகாப்புச் சட்ட முன்வடிவு, 1979.

மாண்புமிகு செல்வி பி.டி. சரஸ்வதி : தலைவர் அவர்களே...

திரு எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது கொண்டுவரப்படுகிற சட்ட முன் வடிவு அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமானது என்ற அடிப்படையிலே சட்டசபையிலே மொழிவதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி : தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1979 ஆம் ஆண்டு பசுக்கள் வெட்டப்படுவதைத் தடுத்தல்—கால்நடைப் பாதுகாப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை” சட்ட முன்வடிவு எண் 42/1979) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்” என மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதற்கு திருத்தங்களை திரு. என். சங்கரய்யா, திரு. சோ. அழகர்சாமி, திரு. எம். ஏ. லத்தீப், திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம், திரு. ஆர். கிருஷ்ணன் ஆகியவர்கள் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

திரு. என். சங்கரய்யா : I move the following Amendment :

“That the concurrence of the Tamil Nadu Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses, consisting of Members (List of Members to be given later) to consider the Tamil Nadu Prevention of Cow Slaughter and Animal Preservation Bill, 1979 (L.A. Bill No. 42 of 1979)”. ”.

திருவாளர்கள் சோ. அழகர்சாமி, எம். ஏ. லத்தீப், சேலம் மு. ஆறுமுகம், ஆர். கிருஷ்ணன் ஆகியோர் திருத்தத்தை வழி மொழிந்தனர்.

[1979 ஏப்ரல் 30]

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவரவர்களே, இப்போது நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தச் சட்ட முன்வடிவை அது இன்று அமைந்திருக்கக்கூடிய வடிவத்திலே அதனுடைய பல அம்சங்கள் நாட்டிலே உள்ள விவசாயி

(பிற்பகல் 1-00)

களுக்குப் பயன்படாத காரணத்திற்காகவும் நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய மத வழி சிறுபான்மையோர்கள் மற்றும் நலிந்த நிலையிலுள்ளவர்கள் வாழ்க்கையைப் பெரிதும் பாதிக்கும் என்ற காரணத்தினாலும் இன்றைக்கு அது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கக் கூடிய வடிவிலே மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே அதை நான் வன்மையாக எதிர்க்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த விவாதம் முடிவுற்று, நாங்கள் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கக் கூடிய திருத்தம், குறைந்த பட்சம் அவசரப்படாமல் இந்த மாநிலத்திலே உள்ள மக்களுடைய அபிப்பிராயங்களைக் கருத்தில் எடுத்துக்கொண்டு இதைப்பற்றிச் சரியாக மாநில சட்ட மன்றங்களின் கூட்டுப் பொறுக்குக் குழுவிலே விவாதித்து அதன்பிறகு சட்டமாக வர வேண்டும் என்ற எங்களுடைய திருத்தத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அரசாங்கம் என்ன நிலை எடுக்கிறது என்பதைப் பார்த்துத்தான், அவர்களுடைய பதிலைத் தெரிந்து கொண்டதற்குப் பிறகுதான் சட்ட முன்வடிவைப் பற்றி நாங்கள் என்ன முடிவு செய்கிறோம் என்பதைப்பற்றி அறிவிக்க இயலும் என்பதை முதலாவதாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஏற்கனவே நான் காலையிலே பேசும்பொழுது, அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கமும், அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசியல் கட்சியும் பற்றி விளக்கத்தைக் கேட்டேன். அப்பொழுது தாங்கள் சொன்னீர்கள், இதை இந்தப் பசுவதைத் தடை மசோதாவின் மீதான விவாதத்தின்பொழுது கேட்கலாம், அப்பொழுது அரசாங்கத்தின் சார்பில் அமைச்சர் பதில் சொல்ல முடியும் என்று சொன்னீர்கள்.

முதலாவது பிரச்னை என்னவென்றால், இன்றைக்குப் பசுவதைத் தடை என்பது மாநிலங்களுக்கு உட்பட்ட பட்டியலில் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி நம்முடைய தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை விவாதிக்கலாம், இங்கேயே சுதந்திரமாக முடிவு செய்யலாம். நம்முடைய அபிப்பிராயத்திற்கேற்றவாறு முடிவு செய்ய நமக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால், இந்த உரிமையை எடுத்து, இதையும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும், மாநில அரசாங்கத்திற்கும் பொதுவான பொதுப் பட்டியலில், கன்கரண்ட் பட்டியலில் வைப்பதற்கு, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத்

1979 ஏப்ரல் 30]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

திருத்த மத்திய சர்க்கார் எடுத்திருக்கும் ஒரு முயற்சியைப் பற்றி, மாநில சர்க்காரின் அதிகார வரம்பைப் பாதுகாப்பதிலே ஆழ்ந்த அக்கறை கொண்டிருக்கக்கூடிய இந்த அரசாங்கமும்; இந்த அரசாங்கத்தை நடத்தக்கூடிய அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சியும், பாராளுமன்றத்திலே இந்த மசோதா வரும்பொழுது அதை நீங்கள் எதிர்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏற்கனவே சொன்னேன், பசுவதைக்குத் தடை விதிப்பதைப் பற்றி நம்முடைய அபிப்பிராயம் எதுவாக இருந்தாலும், சட்டங்கள் கொண்டு வரலாம், அது வேறு விஷயம்—மாநில அரசாங்கத்தின் அதிகார வரம்பிற்குள் உள்ள பட்டியலில் இருக்கும் பிரச்னையைப் பொதுப் பட்டியலில் சேர்ப்பதற்கு அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தின் மூலம் மாநில சர்க்காரின் மற்றொரு அதிகாரம் இழக்கப்படுகிறது என்ற உண்மையை நான் இந்த மாமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆகவே, அந்த விஷயத்திலே பாராளுமன்றத்திலே அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சி இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்குத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றாமல் செய்ய, ஏனைய இதேபோன்ற கருத்துக்கள் கொண்டு கட்சியினரோடு சேர்ந்து போராடுவார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

ஜனதா அரசாங்கம் சூழ்நிலையின் காரணமாக இப்படிப்பட்ட திருத்தத்தைக் கொண்டு வர விரும்புகிறது. ஆனால், அந்தக் கட்சியிலே உள்ள பிரபல தலைவர்களே கூட—மதுலிமாயி போன்றவர்கள்—இப்படிப்பட்ட அரசியலமைப்புத் திருத்தத்திற்கான ஒரு முயற்சி தவறானது. இப்படிப்பட்ட முடிவு மத்திய அரசாங்கத்தின் முடிவை ஏற்க விரும்பாத மாநிலங்கள் மீது சுமத்தக் கூடாது என்று மதுலிமாயி போன்ற ஜனதாக் கட்சித் தலைவர்களின் அறிக்கை பத்திரிகைகளிலே வருவதை நான் உங்களது கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

பிரதமர் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் சொல்லும் பொழுது, காங்கிரஸ் கட்சி—சுவரணசிங் காங்கிரஸ் ஆதரவு தருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள்; ஆனால் அந்தக் கட்சியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் அவ்வாறு அந்தத் திருத்தத்திற்கு ஆதரவு அளிக்கக்கூடாது என்று குரலெழுப்பியிருக்கிறார்கள். சுவரணசிங்கைத் தலைவராகக் கொண்ட காங்கிரஸ் கட்சி, கேரளாவில் வாசுதேவன் நாயரை முதலமைச்சராகக் கொண்டிருக்கும் கூட்டு அரசாங்கத்திலே பதவியேற்று இருக்கிறது. அந்தக் கூட்டு அமைச்சரவை, இந்த அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வரக் கூடாது, பசுவதைத் தடையைக் கொண்டு வரக் கூடாது என்று அவர்கள்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1979 ஏப்ரல் 30]

தான் கேட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே, கேரள மாநிலத்திலே கூட்டு அமைச்சரவையின் அங்கமாக வீற்றிருக்கின்ற சுவரணசிங் காங்கிரஸ் கட்சி தன்னுடைய மாநில சர்க்கார் செய்திருக்கக் கூடிய முடிவிற்கு மாறாக பாராளுமன்றத்தில் இந்த அரசியலமைப்புத் திருத்த மசோதாவிற்கு ஆதரவு அளிக்க முடியுமா என்பதை நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருமதி இந்திராகாந்தி அவர்கள்கூட, இதைப்பற்றிப் பத்திரிகை நிருபர்கள் கேட்ட நேரத்திலே, இப்படிப்பட்ட அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுவதைப் பற்றிக் கேட்ட நேரத்திலே, அதைப்பற்றி இப்பொழுது நான் சொல்வதற்கில்லை, அது என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொண்ட பிறகுதான் முடிவு செய்ய முடியும். ஏனென்றால் மத்திய அரசாங்கம் நாங்கள் கொன்ன பல யோசனைகளை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களே கூறியிருக்கிறார்கள். மேற்கு வங்காளம், கேரளம் போன்ற மாநிலங்களுக்கு உண்மையிலேயே சிக்கல் இருக்கிறது, கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன, இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதாலே என்பதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மாநில அரசாங்கத்தினுடைய அதிகாரங்களைப் பாதுகாக்க விரும்பக்கூடிய அகில இந்திய அண்ணாதி. மு. க. சர்க்காரும், கட்சியும் தன்னுடைய சொந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றி கொள்கை என்னவாக இருந்தாலும் மாநிலங்களுடைய அதிகாரங்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய வகையிலே பாராளுமன்றத்திலே இந்தச் சட்டம் வரும்போதும், அதேபோல் அந்தச் சட்டம் அங்கே நிறைவேற்றப்பட்டால் ஒருவேளை, மாநிலங்களுடைய சம்மதத்திற்கு வரும்போதும் இந்த மாமன்றம், அவ்வாறு மாநிலங்களுடைய அந்த அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொள்வதை எதிர்த்து தீர்மானம் ஒன்று காலையிலே விற்பனை வரி சம்பந்தமாக போட்டதைப் போல் போட வேண்டுமென்பதை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கே கொண்டு வரக்கூடிய பிரச்சனைக்கு வருகிறேன். இந்த மசோதா என்ன கூறுகிறது? 1958-வது வருஷத்திலே நிறைவேற்றப்பட்ட 10 ஆம் தெம்பர் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு இந்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. 1958 ஆம் ஆண்டிலே நிறைவேற்றப்பட்ட அந்தச் சட்டத்திலே மாடுகள் உட்பட இறைச்சிக்காக வெட்டுவதற்கு 1958-வது வருஷ சட்டம், அதுவும் கால்நடை பாதுகாப்புச் சட்டம்தான் அனுமதி வழங்கியது. அதிகாரம் வழங்கியது. 1958 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து, பசுவை உட்பட மாட்டிறைச்சிக்

1979 ஏப்ரல் 30]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

காக வதை செய்யலாம் என்று அனுமதி அளித்திருக்கக்கூடிய ஒரு சட்டம் தமிழகத்திலே அமுலில் இருக்கும்போது இந்த 21 ஆண்டுகளிலே எந்தப் பகுதியினரிடமிருந்து இந்த அரசாங்கத்திற்கு மாற்ற வேண்டுமென்று கோரிக்கை வந்தது? எந்தப் பகுதியினரிடமிருந்து, அதை மாற்ற வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்திற்கு கிளர்ச்சிகள் நடைபெற்றன என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

இதுவரை எந்த ஒரு பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்த சர்க்காரும், தமிழகத்திலே இதைச் சட்டமாகக் கொண்டு வரவில்லை. பசுவதைப்பதில் பூரணமாகத் தடை செய்யக்கூடிய சட்டத்தை காங்கிரஸ் ஆட்சியும் கொண்டு வரவில்லை. 1958 ஆம் ஆண்டிலே அவர்கள் நிறைவேற்றிய சட்டமே என்ன கூறுகிறது என்றால், இறைச்சிக்காக மாடு உட்பட அதை வதை செய்வது என்பதை சில குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகள்கீழ் அனுமதித்த சட்டம்தான் அமுலில் இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சியும் அதற்கு ஒப்புக் கொண்டது—ஒன்றுபட்டுள்ள காங்கிரஸ் கட்சி. சொல்வார்கள், 48வது பிரிவு, இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தினுடைய டைரக்டிவ் பிரிண்டிபிள்ஸ், கட்டளையிடக்கூடிய கட்டுப்பாட்டிற்காகக் கொண்டு வருகிறோம், என்று. அது, 1951-லேயே குடியரசு சட்டமானதற்குப் பிறகும், 1958 ஆம் ஆண்டிலேயே காங்கிரஸ் ஆட்சிதான் இருந்தது. அந்தக் காலத்திலேயே அவர்கள் இந்த டைரக்டிவ் பிரிண்டிபிளை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதைப்பற்றி அன்றைக்கு அவர்கள் இப்படி கருதவில்லை. தாங்கள் இயற்றிய சட்டம் அந்த டைரக்டிவ் பிரிண்டிபிளுக்கு உட்பட்டது என்றுதான் அவர்கள் கருதினார்கள்.

என், மாண்புமிகு கருணாநிதி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த அன்றைக்கு ஒன்றுபட்டிருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், இன்றைக்குள்ளே அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அன்றைக்கு அதிலே உள்ளடங்கியிருந்தது. அவர்கள் ஆட்சி நடத்திய பொழுது, 1976-வது ஆண்டிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட வரை இந்தப் பசுவை, வதை செய்வதைப் பூரணமாகத் தடை செய்யக்கூடிய சட்டம் தமிழகத்திலே கொண்டு வரப் படவில்லை. எங்கே கொண்டு வரப்பட்டது என்றால், ஜனாதிபதி ஆட்சி நடக்கும்போதுதான் ஒரு நிர்வாக உத்தரவின் மூலமாகச் செய்யப்பட்டது. ஒரு நிர்வாக உத்தரவில் மூலமாக மக்களைக் கலந்தாலோசிக்காமல், ஜனாதிபதியினுடைய ஆட்சி நடைபெற்ற காலத்திலே செய்யப்பட்டதே தவிர, 1946 ஆம் வருஷத்திற்கு முன்பிருந்தே தொடர்ந்து மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் ஆட்சி செய்த அரசாங்கங்கள், இப்படி பூரணமாகத் தடை செய்வதை ஒருபோதும் சட்டமாகக் கொண்டு வரவில்லையென்பதை நான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். அப்படியிருக்கும்போது, நீங்கள் ஜனங்களுடைய கணிப்பு எடுத்தீர்களா? அன்றைக்கு மாண்புமிகு

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1979 ஏப்ரல் 30]

முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், ஒரு சின்ன விஷயத்திலே இராமநாதபுரம் ஜில்லாவை, எவ்வாறு பெயர் வைப்பது என்று அபிப்பிராயம் இருந்தால், மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருந்தால், தேவையானால், அந்த மக்களுடைய மத்தியிலே ஒரு வாக் கெடுப்பு நடத்துவோம் என்று சொன்னார்கள். இவ்வளவு ஜனநாயக ரீதியாக அந்த ஒரு பிரச்சனையிலே கூட நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று சொன்ன முதலமைச்சரைத் தலைவராகக் கொண்ட இந்த அரசாங்கம் கோடிக்கணக்கான மக்கள், மதவாழ் சிறுபான்மையோர், முஸ்லீம்கள், கிறிஸ்தவர்கள், அது மட்டுமல்ல, இந்துக்களிலே நலிந்த நிலையிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் தங்களுடைய உணவுக்காக மாட்டிறைச்சியை பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தமிழ்நாடு கண்டறிந்த உண்மை. அப்படியிருக்கும்போது, அவர்களுடைய உணவுப் பழக்கத்தைத் திடீரென்று அடியோடு மாற்றி இந்த மாநிலத்திலே அல்லது, இந்தத் தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய இந்து மதத்தைச் சேர்ந்த, இன்றைக்கு உயர் ஜாதிக்காரர்கள் பின்பற்றக்கூடிய அதே உணவுப் பழக்கத்தை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று திணிப்பது இன்றைக்கு... ..

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற சட்டம் பசுவதை தடை மட்டும் தானேயொழிய மாடு வதை தடை அல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

திரு. என். சங்கரய்யா : அந்தப்பசுவதை தடையைத்தான் நான் எதிர்க்கிறேன் என்பதை கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற சட்டமே அதற்காகத்தான். ஆகவே அதைத் தான் நான் எதிர்க்கிறேன் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் இன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருந்தாலும், அவர்களால் முன்னாலே ஆளப்பட்ட காங்கிரஸ் கட்சிதான். அவர்கள் ஆட்சி நடத்திய காலம் வரைக்கும், 1967 ஆம் ஆண்டு வரைக்கும் இந்த பூரணமான பசுவதை தடை செய்யக் கூடிய சட்டத்தை இந்த மாநிலத்திலே கொண்டு வரவில்லை, என்பதை இரண்டு காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் யாராக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அவர்கள் இன்றைக்கு வரைக்கும் தங்களுடைய ஆட்சிப் பொறுப்பு இருக்கிற வரைக்கும் கொண்டு வர அவசியமில்லை என்று கருதிய ஒரு சட்டத்தை இப்பொழுது இங்கே நாம் பார்க்கிறோம்.

1979 ஏப்ரல் 30] [திரு. என். சங்கரய்யா]

இதனை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புவது, இன்றைக்கு இதிலே ஒரு வாக்கெடுப்பு நடத்த தயாரா? தமிழ்நாட்டிலே உள்ள மக்களை பசுவை மாட்டி, ஹைச்சியை பயன் படுத்தக் கூடிய மக்களை தடை செய்யக் கூடிய, தடை செய்ய வேண்டுமென்றிருக்கிற இந்த சட்டத்தை ஏற்றுக் கொள் கிறார்களா என்பதை தமிழ்நாட்டிலே உள்ள அரசாங்கம் ஒரு வாக்கெடுப்பு நடத்தி அதனுடைய முடிவிற்கு உட்படுவதற்கு தயாரா என்ற கேள்வியை கேட்க விரும்புகிறேன்? காரணம் பல கட்சிகள் இருக்கின்றன. நான் அறிந்த வரையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த சட்டப் பேரவையில் இல்லா விட்டாலும் இன்றைக்கு வெளியிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொடுத்திருக்கக்கூடிய அறிக்கையிலே இந்த பசுவதையை பூரணமாக தடை செய்யக்கூடிய சட்டத்தை எதிர்ப்பதாக கூறியிருக்கிறார்கள். மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியும் இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியும், யூனியன் முஸ்லீம் லீக்கும் இந்த சட்டத்தை எதிர்ப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்களின் பின்னாலே இருக்கக்கூடிய மக்கள் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் கிடைக்கக் கூடியது கணிசமான மக்களின் எண்ணிக்கை என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கும், மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்த எதிர்ப்புகளையெல்லாம் நீங்கள் புறக் கணித்து இன்றைக்கு இங்கே இதே நேரத்திலே ஒரு சட்டத்தை அவசரமாக கொண்டு வருவதற்கான காரணம் என்ன என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். பிரச்சனையைப் பார்ப்போம்.

காரண நோக்கு விளக்கத்திலே கூறியிருக்கிறார்கள். கிராம பொருளாதார நலனை முன்னிட்டு என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நான் கூறுகிறேன் கிராம பொருளாதார நலனுக்கு இது பாதகமாகும். காரணம் என்னவென்றால், பால் வரண்டுபோன, இழுவை பயன்ற, கன்று சன முடியாத ஏலாத நிலையை அடைந்த பசுக்களை அந்த கிராமவாசி என்ன செய்ய முடியும்? அவன் சோறு போட்டு வளர்க்கனுமா? அவனுடைய சொந்த தாய் தகப்பன் கிழவனாக ஆகிவிட்டால், கிழவியாக ஆகி விட்டால் அவர்களையே பாதுகாப்பதற்கு முடியாத நிலைமையில் சிரமத்திலே வாழக்கூடிய நம்முடைய கிராம மக்கள் பயன்றப்போன பசுக்களை, உபயோகம் அற்றுப் போன பசுக்களை அவைகள் இயற்கையாக சாகும் வரை அவைகளை வைத்துப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று நிபந்தனையை விதிப்பது அவர்கள் மீது எவ்வளவு கடுமையான தண்டனையை அவர்கள் மேல் போடுகிறோம் என்று பாருங்கள்? ஆகவே தான் கூறுகிறேன். இது கிராம நலனை முன்னிட்டது அல்ல. அது மட்டும் அல்ல, இன்றைக்கு இதற்காக ஒன்று சொல்கிறார்கள். பசு பாதுகாப்பு திறுவனங்கள் ஏற்படுத்தப்போகிறோம் என்று பிரிவு 18 லே கூறியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1979 ஏப்ரல் 30]

நண்பர் ராஜேஸ்வரராவ் சொன்னார்கள் இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியினுடைய பொது செயலாளர், விஜயவாடாவில் கூறியிருந்தார். அப்படி என்றால் இன்றைக்கு இயலாமல் போய் விட்ட பசுக்களை, பயனில்லாமல் போய்விட்ட பசுக்களை விவசாயிகளால் காப்பாற்ற முடியாது. ஆகவே அவைகளுக்கு தீனி போட முடியாது. ஆகவே அவைகளை ஆச்சார்யா வினோபாபாவேவினுடைய ஆசிரமத்திற்கோ அல்லது இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரக்கூடிய அரசாங்கத்தினுடைய வாசலிலோ கொண்டு போய் நிறுத்துவதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்று கூறியிருக்கிறார். ஆகவே மாடுகள் எந்த வேலைக்கும் பயன்படாத நிலைமையில் அவைகளை அரசாங்கமே வைத்து பாதுகாக்க வேண்டும், இயற்கையாக அவைகள் சாகும் வரைக்கும். அதற்கு பதிலாக என்ன சொல்கிறார்கள். நிறுவனங்களை வைத்து பராமரிப்பதற்கு வழி வகைகள் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அடுத்தாற்போல் என்ன சொல்கிறார்கள்? அந்த நிறுவனத்தை பராமரிப்பதற்கு கட்டணத்தை விதிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். குதிரை கீழே தள்ளியதும் அல்லாமல் குழியைப் பறித்தாற்போல் என்கிற மாதிரி. பயனற்ற மாடுகளை பாதுகாப்பது மட்டும் அல்ல, ஏதாவது ஒரு நிறுவனத்திலே கொண்டு வந்து சேர்த்தால் அதற்கு கட்டணமும் செலுத்த வேண்டும். அதிலே ஆக வட்டிருக்கிறார்கள். சாமர்த்தியமோ என்னமோ தெரியவில்லை. யாரிடத்திலே வாங்கப் போகிறார்கள் அந்த கட்டணத்தை? நாட்டு மக்கள் மத்தியிலா நாட்டு மக்கள் முழுவதிலுமே அந்த தண்டனையைப் போட்டு அந்தப் பராமரிப்பு செலவுகளை வாங்கப் போகிறார்களா? அல்லது யாருடைய பசு கொண்டு வந்து சேர்க்கப்படுகிறதோ அவர்களிடத்திலேயிருந்து அதை வாங்கப் போகிறார்களா, அப்படி வாங்குவது நியாயமா என்று கேட்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல இன்றைக்கு கட்டணத்தை வாங்கி அப்படி எத்தனை மாடுகளை நீங்கள் காப்பாற்ற முடியும். இப்பொழுதே மாடுகள் எல்லாம் தீனி இல்லாமல் போஸ்டரை கிழித்து சாப்பிடுகின்றன. துணியைக் கிழித்து சாப்பிடுகின்றன, ரோடுகளிலே இருக்கிற குப்பை கூளங்களை தின்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இது ரொம்ப கௌரவமான வாழ்க்கையா? பசு பாதுகாப்பா? இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே பொருளாதார ரீதியிலே பார்த்தால் இந்த வாதங்கள் எல்லாம் அடிபட்டு போகக் கூடிய வாதங்கள் என்பதை உங்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக சில விவரங்கள் இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, 12 வயதிற்கு மேலான.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோரும் பேச வேண்டும் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் பேசவிருக்கிறார்கள்...ஈ..

1979 ஏப்ரல் 30]

திரு. என். சங்கரய்யா : இன்னும் கொஞ்சம் தான்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சங்கரய்யா, நீங்கள் அரை மணி நேரம் கூட பேசவில்லை, நேரம் இல்லை அதனால் சுருக்கமாக முடித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கேட்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : சுருக்கமாகவே பேசுகிறேன். அரசாங்கத்தினுடைய பதிலை பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. அடுத்து 12 வயதிற்கு மேலான எருமைகள், பெண் எருமைகள் இவைகளை வெட்டுவதற்கு இந்த சட்டம் வகை செய்கிறது. ஆகையால் என்ன அர்த்தம் என்றால், எருமைகளை பொறுத்த வரைக்கும் வெட்டலாம், அதிலே ஆண் ஆனாலும் சரி, பெண் ஆனாலும் சரி 12 வயதிற்கு மேல் இருந்தால் வெட்டலாம். ஏன் அதேபோல் பசுவையும் வெட்டலாம் என்று கொண்டுவரவில்லை. அவைகளும் கால்நடைகள் தானே.

நான் கருதிக் கொண்டிருந்தேன். பெரியார் ச. வே. ரா. வினுடைய பகுத்தறிவு தலைமைச் சீடர்கள் அகில இந்திய திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி என்று கருதிக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் பசுவை மட்டும் வெட்டக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். ஏன் கோவை நீங்கள் மாதாவாக கோமாதாவாக கருதுகிறீர்களா? மார்க்கிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியைப் பொருத்தவரையில் பசுவை மாடு என்று தான் கருதுகிறோம். பசுவை மாதா என்று கருதுபவர்களுடைய, அந்த இந்து மதத்திலே உள்ள பற்றுணர்வு அல்லது வெறியின் காரணமாக அதற்காக பாதுகாக்க வேண்டும் என்று இன்றைக்கு யாராவது சொன்னால் பகுத்தறிவு அடிப்படையிலே செயலாற்றுகிற ஒரு ஆட்சி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமா? ஆகவே, பசு வதைத்தடை பொருளாதார நலன் கருதிப் பார்த்தாலும் கொண்டு வருவது பரிபூர்ணமாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

அதுமட்டுமல்ல, இன்று நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அன்று மகாத்மா காந்தி அவர்கள் கூட பசுவை காப்பாற்ற விரும்பினார்கள். ஆனால் அவர் 1948 சனவரி மாதம் இறக்கிற வரையில் நேருவிடத்தில் சொல்லி பசு வதையைத் தடை செய்யவேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டதில்லை. ஆச்சார்யானினோபாபாவே பசுவதையைத் தடுக்க வேண்டும், அதற்காகச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று உண்ணாவிரதம் இருந்து நிர்ப்பந்தம் கொண்டு வந்து இருக்கிறார். சட்டம் எல்லோருக்கும் சமம் என்றுதான் சொல்வார்கள். நாங்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தால் தற்கொலை செய்ய முயற்சித்ததாகச் சொல்லி தண்டனை கொடுப்பார்கள். ஆனால் அதுவே ஆச்சார்யாவினோபாபாவே-வாக இருந்தால், அதில் மத்திய சர்க்கார்

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1979 ஏப்ரல் 30]

தலையிட்டுச் செயல்படும். இதுதான் பாரத ஜனநாயகத்திற்கு எடுத்துக்காட்டு. மத்திய சர்க்கார் செய்து போகட்டும். தமிழ் நாடு அரசாங்கம் ஏன் அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும், தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு முஸ்லீம்கள், கிறிஸ்துவர்கள், ஒடுக்கப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஆதரவு தந்து வாக்களித்து இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களின் உணர்வுகளை மதிக்கவேண்டாமா? இன்றைக்கு ஆட்டிறைச்சியின் விலை கிலோ ரூ.18. அது அவர்களால் வாங்க முடியாது. சென்னையில் ரூ. 18. சுற்றுப்புறத்தில் ரூ. 16. இந்த அளவிற்கு அவர்களால் வாங்க முடியாது. ஆகவேதான் மாட்டிறைச்சி வாங்கி சாப்பிடுகிறார்கள். அது கிலோ ரூ. 6-க்குக் கிடைக்கிறது. அதில்தான் புரதச் சத்து இருக்கிறது. அதைச் சாப்பிடக்கூடாது என்று சொன்னால் எப்படி மக்களுக்குப் புரதச்சத்து கிடைக்கும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவேதான் இந்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

பசுவை வதைக்கக்கூடாது. 12 வயதுக்கு மேற்பட்ட எருதுகளை வதைக்கக்கூடாது அனுமதி இல்லாமல். அதற்கு சான்றிதழ் வாங்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட பாரத்தில் அப்பளை செய்யவேண்டும். அதற்கு கட்டணம் செலுத்தவேண்டும். 12 வயதுக்கு மேற்பட்ட எருமைகளை இறைச்சிக்காக வெட்ட வேண்டும் என்று சொன்னாலும், அதற்காக கட்டணம் செலுத்தி அனுமதி பெறவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. அந்த அளவிற்கு அரசு மக்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். யாராவது அதை கொல்வதற்கு நோக்கமாகக் கொண்டு செய்தால் அவர் குற்றவாளியாக்கப்பட்டு, அதற்கு தண்டனை 3 ஆண்டுகள் வரை பெறுவார்கள். தற்போது ஊரில் இருக்கும் பேக்ஷன் உங்களுக்குத் தெரியும். யாராவது ஒருவரைப் பிடிக்கவில்லை என்றால் ஒரு மாட்டுக்கு காயம் பட்டு விட்டது என்று சொன்னாலும் கூட அவர் பேரில் கேஸ் போடுவதற்கு வழி வகுக்கும். இதனால் ஆயிரக்கணக்கான வழக்குகள் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதுதான் இன்றைக்கு நாட்டில் முக்கியமான பிரச்சனை. இந்தக் குற்றத்தைச் செய்தால் அது காக்கிசிபிள் அஃப்ன்ஸ் என்று சொல்லி போலீஸ்காரர்கள் பிடிவாரண்ட் இல்லாமல் பிடிக்கலாம். எத்தனை கொள்ளைக்காரர்கள் நாட்டில் இருக்கிறபோது, அவர்களை பிடி வாரண்ட் இல்லாமல் பிடிக்க முடியாது என்று இருக்கிறபோது, இதற்காக இப்படி ஒருமுறை வைத்து இருப்பது, அதுவும் போலீஸ் கையில் இவ்வளவு பெரிய அதிகாரத்தைக் கொடுப்பது, அது அவர்களுக்கு மில்லியன் செய்வதற்கு வாய்ப்பாக ஆகிவிடும். மாநில சர்க்கார் மக்கள் நல்வாழ்வுக்காக திட்டங்களைத் தீட்டினாலும், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் ஓரளவிற்கு என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள், உங்கள் மாதிரி எல்லோரும் பேசினால் இன்று மாலை வரை உட்கார்ந்து இருக்க வேண்டியதுதான்.

திரு. என். சங்கரய்யா : முடித்துக்கொள்கிறேன். இரண்டாவதாக நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது, மேற்கு வங்கத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி இருந்தது என்று சொன்னார்கள். அங்கே மேற்கு வங்கத்தில் இருக்கும் சர்க்கார் மார்க்ஷிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் சர்க்காராக இருந்தாலும், அங்கே இதற்கு முன்பு பல்வேறு முதலமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். திருவாளர்கள் பி. சி. சென், ஏ. கே. முகர்ஜி, காங்கிரஸ் கட்சி சார்பாக எஸ். எஸ். ரே, அவர்கள் எல்லாம் பசு வதையைப்பற்றி என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1950-ல் சட்டம் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தின்படி 14 வயதுக்கு மேற்பட்ட மாடுகள் எல்லா வற்றையும் எடுக்கலாம் என்று கூறினால் போதுமானது என்று கூறினார்கள். அதை அனுசரித்துப் பார்த்தால் போதும் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் எழுதிய கடிதம்—நான் சபாநாயகரின் அனுமதியைக் கேட்டு இருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

[பிற்பகல் 1-20]

The D. O. letter written by Thiru S. S. Ray:

D. O. No. 768-CM

CALCUTTA,

November 24, 1973.

Dear Shri Singh,

Kindly refer to your D. O. letter No. 29-2/72 LDT, dated the 3rd November, 1973 on the question of legislation prohibiting slaughter of cows.

It was explained by the preceding Chief Ministers P. C. Sen 1966, A. K. Mukherjee 1967 of this State that the existing provision of the West Bengal Animal Slaughter Control Act, 1950 prohibits the slaughter of animals (including cows) other than those who are over 14 years of age and unfit for work or breeding or who have become permanently incapacitated for work or breeding due to age, injury, deformity or any incurable disease. This provision is in consonance with the Article 48 of the Constitution of India. This legislation, it appears, is also in line with the interpretation of the Supreme Court in the case of Md. Hanif Qureshi and other versus the State of Bihar and others (AIR 1958 SC 731) to the effect that the protection recommended by this part of the directive is

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1979 ஏப்ரல் 30]

confined only to cows and calves and to those animals which are presently or potentially capable of yielding milk or of doing work as draught cattle but does not, from the very nature of the purpose for which it is obviously recommended, extend to cattle which at one time were milch or draught cattle but which have ceased to be such."

It had also been explained that a total ban of cow slaughter, is, in our view, sure to lead to an unnecessary increase in total bovine population with the result that unless animals would strain the already slender resources of cattle feed. This will not only undermine the capacity of the useful animals and productive cows but will also be detrimental to organising animal husbandry on modern and scientific lines, hitting in particular, the crossbreed programme for cattle development.

It will also be difficult to meet the demand of the beef-eating population in this State, who are considerable in number, and who will, in that event, be turning to non-beef meat, fish, etc., the supply of which is already inadequate to meet the demand. This would further minimise the level of nutrition and would entail adverse public reaction.

In view therefore of the conditions prevailing in the State and considering the matter in all its aspects, I am afraid it will be inopportune to go in at the present moment for a total ban on slaughter of cow in this State.

I hope you will kindly appreciate the position.

With regards,

Yours sincerely,

(Sd.) S. S. Ray.

Prof. Sher Singh,
Professor of State,
Ministry of Agriculture,
Government of India,
Krishi Bhavan, New Delhi.

காங்கிரஸ் கட்சி முதலமைச்சர் இதை எழுதியிருக்கிறார். மேற்கு வங்கத்தில் அவ்வப்போது வருகின்ற முதலமைச்சர், அவர் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், இந்தக் கருத்தைத்தான் சொல்லியிருக்கிறார். இன்றைக்கு ஜனதா அரசாங்கம் சொல்லியிருந்தாலும் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் சொல்லி விட்டார்கள் என்பதற்காக நீங்கள் இங்கே சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். அதில்

1979 ஏப்ரல் 30] [திரு. என். சங்கரய்யா]

12 வயதிற்கு மேற்பட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். 12 வயதிற்கு மேற்பட்ட அந்த பசுக்களை இன்றைக்கு வதை செய்வதற்கு தடை இல்லை என்று ஒரே ஒரு 'கிளாசை' நீங்கள் சேர்த்தால் போதும். அப்போதுதான் நாங்கள் இதில் ஒரு முடிவுக்கு வரமுடியும். இப்போது நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மாதிரி இந்த பில்லை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இறுதியில் அமைச்சரவர்களுடைய விளக்கத்திற்குப் பின்னால், அரசாங்கம் என்ன முடிவை எடுக்கிறது என்று பார்த்து, எங்களுடைய நிலையைத் தெரிவிக்கிறேன் என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த பசுவதை பற்றிய சட்டத்தின்மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில விஷயங்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

முதலிலே மத்திய அரசு இந்த பசுவதை சம்பந்தமான சட்டத்தை, அவர்கள் பொதுப் பட்டியலிலே இணைக்க இருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து, மத்திய அரசின் போக்கை மாநில அரசு எதிர்க்கிறது என்ற அடிப்படையிலே இந்த சட்டத்தை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் வருவதற்கு காரணமே, மத்திய அரசும் மாநில அரசும் இதிலே முனைப்பாக இருப்பதற்கு காரணமே, ஒரு பெரியவர் உண்ணாவிரதம் இருந்தார் * * * ; வினோபாஜி என்று பெயர்* *. அதனுடைய விளைவாக இது வந்திருக்கிறது. தீவிர நிலச் சீர்திருத்தம் வேண்டுமென்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் சொன்ன நேரத்தில் எல்லோரும் மனம் உவந்து நிலத்தை அளித்து விடுவார்கள் என்று ஒரு பாதப் பிரயாணத்தை நடத்தினார். எல்லோரும் கொடுத்தார்கள். எப்படிப்பட்ட நிலத்தைக் கொடுத்தார்கள்? சுடுகாட்டு நிலத்தையும், கடல் நீர் புகுந்த நிலத்தையும், விவசாயத்திற்கு பயனற்ற நிலத்தையும் கொடுத்தார்கள்.

திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி : சார், பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், திரு. அம்பிகாபதி அவர்கள் பேசும்போது ஒரு பெரியவர் உண்ணாவிரதம் * * * அவருடைய பெயர் * * * என்று சொல்வது அவரை கேலி செய்வதுபோல் இருக்கிறது. ஆகவே, அதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கீழ் இதைத் திருத்தப்பெற்றது.

[1979 ஏப்ரல் 30]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரு பெரியவர் உண்ணாவிரதம் * * * அவர் பெயர் * * * என்று சொன்னதை ஒரு பெரியவர் உண்ணாவிரதம் இருந்தார், அவர் பெயர் வினோபாஜி என்று திருத்திக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : எனவே, இப்போது இந்த மாட்டையும் பசுவையும் காக்கமுயற்சிகள் நடக்கிறதே, பந்து நகரில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் சுட்டுக்கொல்லப் பட்டார்களே, அப்போது எங்கே போயிருந்தார்கள். வெண்மணியில் 44 பேர் உயிரோடு எரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே, அப்போது இந்த பசுவைக் காக்க புறப்பட்ட பரமாத்மாக்கள், சத்திய சேலர்கள் என்ன செய்தார்கள். பசுவைக் காக்க வருகின்றது சட்டம், மனிதனைக் தாக்க வரவில்லை, உங்களுக்கு மனிதர்கள் மீது அக்கறையே கிடையாது. பசுவைக் கொண்டு வந்தால் அதற்கு புகலிடங்கள் அளிக்கப்போகிறோம், கிட்டணம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். பசுக்களை எல்லாம் கொண்டு வந்துவிடவேண்டும் என்று கூறுகிறீர்களே, பஸ் ஸ்டாண்டிலே இரயில்வே ஸ்டேஷனிலே இலட்சக்கணக்கான பிள்ளைகள் பிச்சை எடுக்கிறார்களே, இதற்கு என்ன பதில் சொல்கிறீர்கள்? மனிதர்களைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் மாட்டைப் பற்றியே கவலைப்படுவது மட்டுமல்ல. அதிலேயும் எருமை மாடு என்றால் கொஞ்சம் இளக்காரம். பசு மாடு என்றால் கோமாதா எங்கள் குல மாதா என்று ஒரு பாட்டுக் கூட உண்டு. ஆனால் அது ஒரு மாடு, பால் கொடுக்கிறது, அதற்கு புல் வாங்கிப் போடவேண்டும் என்கிற புத்தி விவசாயிக்கு உண்டு. இதற்கு சட்டம் தேவை கிடையாது. 10 வயசு 12 வயசு கன்றுகளை மாடுகளை அடிக்க வேண்டும், கொல்லவேண்டும் என்ற புத்தி தமிழகத்திலே எந்த விவசாயிக்கும் கிடையாது. விவசாயிகளையும், பொது மக்களையும் முட்டாள் என்று கருதுகிறீர்களா? அவர்கள் உழுகின்ற மாட்டையும் பால் கொடுக்கின்ற மாட்டையும் அடித்து, வதைத்து துன்புறுத்துகிற புத்தி அதாவது அந்த மனிதாபிமானமற்ற புத்தி மக்களுக்கு கிடையாது. ஆகவே இந்தச் சட்டம் தேவையற்றது. இந்தச் சட்டத்தின் பல இடங்களிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. என்ன குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது? பசுவை அல்லது எருமைக் கன்றை வெட்டுவதற்குத் தடை. இதற்கு மாறாக எந்த ஒரு சட்டமும், வழக்காரும் கிடையாது. ஆகவே, எந்த ஒரு நபரும், பசுவை அல்லது எருமையை வெட்டக்கூடாது, வெட்டுமாறு செய்யக் கூடாது, வெட்டுவதற்கு வழங்கக்கூடாது, அல்லது வெட்டுவதற்கு வழங்குமாறு செய்யக்கூடாது. தொழிலாளி வேலை நிறுத்தம் செய்தால், அதைத் தூண்டினால், அதை ஆதரித்தால்,

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க திருத்தப்பெற்றது.

1979 ஏப்ரல் 30] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

என்று சொல்லப்படுமே அதே பாணி. இவன்தான் இந்த மாட்டை வெட்டக்கொடுத்தான் என்று எவனாவது சொன்னால் அதாவது ராமசாமிதான் இந்த மாட்டை வெட்டுவதற்காக கொடுத்தான் என்று குப்புசாமி சொன்னால் ராமசாமி 3 வருஷம் உள்ளே போகவேண்டும். ஏனென்றால் உங்களுக்குத்தான் தண்டனையைக் குறைத்துக்கொடுக்கவே தெரியாதே. குடித்தால் 6 மாதம், மறுபடியும் குடித்தால் ஒரு வருஷம், வேலை நிறுத்தம் செய்தால் 6 மாதம், மறுபடியும் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் ஒரு வருஷம், அதேபோல் பசுவை வெட்டுவதற்கு விற்றால் 3 வருஷம், ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம். இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் என்ன பண்ணும்?

மாண்புமிகு தோழர் சங்கரய்யா அவர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரி இந்த மாட்டை வெட்டுவதற்கு லைசன்சு வாங்கவேண்டும் பாரத்தில். லஞ்சத்தின் ஆரம்பமே அங்குதான். லஞ்சம் துவங்கியாச்சு. அதை வெட்டுவதற்கு அனுமதி வேண்டுமா 100 ரூபாய், 50 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நிலை ஏற்படும். ஒருவரும் வெட்டமுடியாது, பாரத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு அலைந்து கொண்டிருக்கவேண்டியதுதான்

திரு. இ. ரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அம்பிகாபதி அவர்கள் பேசுகின்ற போது பசுவை வெட்டுவதை ஆதரித்துப் பேசுகிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பசு மாட்டுக் கறியைச் சாப்பிடுகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : நான் மாட்டுக்கறியும் சாப்பிட்டிருக்கிறேன், பன்றிக் கறியும் சாப்பிட்டிருக்கிறேன். மனிதக் கறியைத் தவிர சகலவற்றையும் சாப்பிட்டவன் நான்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அம்பிகாபதி அவர்களின் பதிலைக் கேட்டவுடன் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமரைக்கனி அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறாரா? இந்தச் சட்டத்தை வாபஸ் வாங்கவேண்டும் என்பதை ஆதரிப்பாரா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : எனவே இன்றைக்கு இந்திய அரசின் ஜனநாயக, மதச்சார்பற்ற தன்மைக்கே புதை குழி தோண்டப் பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பிலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய தோழர் எம். கே. கிருஷ்ணன் அவர்கள் முந்தாநாள் சென்னையில் ஒரு அறிக்கை கொடுத்திருந்தார்கள். எங்கள் கட்சியின் தலைவர், தோழர் திரு. ராஜேஸ்வர ராவ், ஜெனரல் செகரட்டரி ஆப் கம்யூனிஸ்ட் பார்ட்டி ஆஃப் இந்தியா, அவர்கள் விஜயவாடாவிலே ஒரு அறிக்கையிலே குறிப்

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1979 ஏப்ரல் 30]

பிட்டிருக்கிறார். அதாவது மேய முடியாத மாடுகளை விரட்டிக் கொண்டு போய் வினோபாஜி வீட்டில் விடுங்கள் என்கிறார். அல்லது இந்த சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கின்றோமே இந்த மாடுகளையெல்லாம் கோட்டையிலே அடைப்பதா? மன்தனையே பாதுகாக்க முடியவில்லை, மாடுகளைப் பாதுகாப்போம் என்கின்ற வேஷம் இப்போது வந்திருக்கின்றது. நாளைக்கு ஆட்டுப்பாலை தான் மகாத்மா காந்தி சாப்பிட்டார். ஆகையால் ஆட்டை வெட்டக் கூடாது என்று சொல்வார்கள். பிறகு கோழி கூட முட்டை தருகிறது. ஆகவே கோழியை வெட்டக்கூடாது என்று சொல்வார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : இன்றைக்கு மாடு, நாளைக்கு ஆடு. இன்னும் கொஞ்சநாள் கழித்து, காடை, கவ்தாரி, புறா, மைனா எல்லாமே உயிரினங்கள்தானே. இவற்றையெல்லாம் வெட்டக் கூடாது என்று வரும். இப்படிப்பட்ட சட்டத்தை மத்திய அரசு கொண்டு வருகிறது. நீங்கள் அதை எதிர்க்கவேண்டுமே தவிர இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு என்ன அவ்வளவு அவசரம்?

[பிற்பகல் 1-30]

லட்சக்கணக்கான மீனவர்களை பாதுகாக்கின்ற சட்டம் இந்த அவையிலே வரும் என்று அறிவித்தீர்கள். ஏன் வரவில்லை? மத்திய அரசு ஜே.பி.க்கு ஒரு தீர்மானம் போட்டால், இங்கே தீர்மானம் வரும். மத்திய அரசு பூட்டோவுக்கு தீர்மானம் போடவில்லையென்றால், இங்கேயும் தீர்மானம் வராது. இன்டஸ்ட்ரியல் ரிலேஷன்ஸ்சிலே ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, குறைந்தது 6 மாதம் சிறை என்றால், அது உடனே வரும். அதைப்போல்தான் இந்த பசுவதைச் சட்டமும் இருக்கிறது. தந்தை பெரியார் இருந்தால்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு இந்த அவையின் நேரத்தை நீட்டிக்கின்றேன். சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : இதைக் கன்டினியூபண்ணவேண்டுமென்றால், அடுத்த செஷனில் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் வர்களே, இன்றைக்கு மத்திய அரசு இந்தச் சட்டத்தை பொதுப் பட்டியலிலே கொண்டு வருவதற்கான முயற்சியிலே ஈடுபடுகிறது. இதை உங்கள் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்றத்தில் எதிர்ப்புதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு முன்வருமா என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்?

1979 ஏப்ரல் 30]

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

அதைப்போல, இந்தச் சட்டமன்றத்தில் பரவலான காரணங்களை இன்னும் சொல்ல முடியும். காரண நோக்கங்கள் என்ன? கிராமப் பொருளாதார நலனை முன்னிட்டு பசுக்கள், எருமைக்கன்றுகள் ஆகியவற்றை இறைச்சிக்காக வெட்டுவதை முழுமையாகத் தடை செய்ய வேண்டியது அவசியம் எனக் கருதப்படுகிறது. மேலும், எந்தவொரு கால்நடையும் அல்லது பசுவும் மாநிலத்திற்குள் உள்ள எந்தவொரு இடத்திலிருந்தும் இறைச்சிக்காக வெட்டப்படும் பொருட்டு கொண்டு செல்லப்படுவதும் தடை செய்யப்பட வேண்டியது அவசியம் எனவும் கருதப்படுகிறது என்று சொன்னால், இறைச்சிக்காக கொண்டு போகப்படுகிறதா, உழவுக்காக கொண்டு போகப்படுகிறதா அல்லது பால் கறப்பதற்காக கொண்டு போகிறார்களா என்பதையெல்லாம் எந்த டிகிரியை வைத்துப் பார்ப்பீர்கள்? உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்? ஜோஸ்யமா இந்த அரசு பார்க்கிறது? அப்படியே ஓட்டிக்கொண்டு போகிறவனைப் பார்த்து, வெட்டுவதற்காகவா கொண்டு போகிறாய் சண்டாளா என்று கேட்பார்களா? அப்படி மாட்டை ஓட்டிக்கொண்டு செல்பவன் மீது எந்த முறையில், எந்தச் சட்டத்தில் அவன்மீது நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்? இவைகளையெல்லாம் பார்த்தால், ஏதோ ஒரு சட்டமாக இருக்குமே தவிர, முறையான, சரியான சட்டமாக இருக்குமா? இந்தச் சட்டத்தை, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக எதிர்ப்பதோடு, இது போலித்தனமான ஏமாற்று வித்தை, லஞ்ச லாவண்யத்திற்கு இடமளிக்கும் இந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்து, இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்று வலியுறுத்தி, இப்படிப்பட்ட சட்டம் தேவையற்றது, மக்கள் ஏற்காதது என்று மீண்டும் இதற்கு எதிர்ப்பு கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இவ்வளவு ஆணித்தரமான விவாதத்திற்கு இடையிலே நான் இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்கத் துணிகிறேன். ஒரு நல்ல நோக்கத்தோடு பசு வதைத் தடைச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது. ஆனால், நம் மாநிலத்தில் மட்டும் தடை செய்தால் மட்டும், அந்நோக்கம் நிறைவேறாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சொல்லுகின்ற காரணத்தை நோக்கும்போது, இதனால் கிராமப் பொருளாதார நலனை முன்னிட்டு மாநிலத்திற்கு வெளியே அனுப்புவதை தடை செய்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இப்போதே அருமை நண்பர்கள் மாநில எல்லைக்குச் சென்று ஒருநாள் நம் மாநிலத்திலிருந்து வெளியேறும் கால்நடை எத்தனை ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தால், இந்த அளவில் நிச்சயம் பேசியிருக்க முடியாது. பேசிய நண்பர்கள் எல்லாம், கிராமப் பொருளாதாரத்தில், விவசாயிகளுடைய நலனில் அக்கறை கொண்டிருந்தால், நிச்சயமாக இதை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். நம் நாட்டிலே

[திரு, ஓ. சுப்பிரமணியன்] [1979 ஏப்ரல் 30]

விவசாயிகள் இன்றைக்கு அதிகமான விலை கிடைப்பதால் கால்நடைகளை வெளி மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்தின் எல்லைகளிலே சென்று பார்த்தால், இப்படி ஆயிரக்கணக்கான மாடுகள் வெளி மாநிலங்களுக்குச் செல்வதைப் பார்க்கலாம். உதாரணமாக, கம்பம் எல்லையிலே, முனாறு எல்லையிலே, போடி எல்லையிலே, செங்கோட்டை எல்லையிலே, இன்றும் கேரளா எல்லையிலே இன்றைக்கு பல்லாயிரக்கணக்கான மாடுகள் கடத்தப்படுவதைப் பார்க்கலாம். ஆகவே, பெருமளவில் கிராமப் பொருளாதாரத்தை சீர்செய்வதற்கு இந்தச் சட்டம் உபயோகப்படும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

ஏதோ, மத்திய சர்க்கார் கொண்டு வந்துள்ளார்கள் என்பதற்காக எதிர்க்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்களே தவிர, இந்த சட்டத்தைப் பார்த்தால் பொருத்தமாக இருக்கிறது. வேறு வகையில் உங்கள் வாதத்தை இந்த அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொன்னால், மத்திய சர்க்கார் உங்களுடைய எதிர்ப்புணர்ச்சியை காண்பதற்கு அது பலன் அளிக்கும். அந்தக் காலத்தில் அடிமாடு என்றால் வயதான, விவசாய வேலைக்கு லாயக்கில்லாத மாடுகள் மட்டுமே விற்கப்பட்டன, அடிக்கப்பட்டன. ஆனால், இப்போது நல்ல பசுக்களை எல்லாம் அடிமாடுகள் என்று சொல்லி வெளிமாநிலத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றன. இன்று நல்ல இளம் காளைகளும், நல்ல பசுமாடுகளும் கூட கேரளாவிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதை காணும்போது, மிகவும் அச்சம் ஏற்படுகிறது. அங்குள்ளவர்களின் தேவைக்கு மட்டுமல்லாதாது டின்களில் அடைத்து வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்து அனுப்பவும் இவை பெருவாரியான அளவில் கொல்லப்பட்டு வருகின்றன. கால்நடைச் செல்வம் பொது, விவசாயத்திற்கு மிகவும் அத்தியாவசியமான சாணத்திற்கு மிகவும் பயன்படுகிறது. இந்த அளவில் விவசாயிகளுக்கு உற்ற நண்பர்களாக இருப்பது கால்நடை செல்வம். உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். விவசாயிகள் தங்களுக்கு நல்ல மாடுகள் வாங்கும் போது, நல்ல மாடுகள் என்பதற்கான லட்சணங்களை எல்லாம் பார்த்து அதற்குரிய விலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். இப்போது மார்க்கெட்டில் எப்படியிருக்கிறது என்றால் எத்தனை கிலோ மாமிசம் இருக்கும் என்று பார்த்து அதற்குத் தகுந்தபடி விலை பேசுகிறார்கள். இந்த மாதிரி போய்க்கொண்டிருந்தால், விரைவில் விவசாயிகளுக்கு உழவுத் தொழிலுக்கே பயன்படுத்த முடியாத நிலை ஏற்படும்.

பால் வளத்தைப் பெருக்கும் நோக்கத்துடன் பசுவதையை தடை செய்துதான் தீரவேண்டும் என்பதை இதில் அக்கறை உள்ளவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். பழைய “தமிழ் நாடு அனிமல் ப்ரட்டக்ஷன் ஆக்ட்—1958” இருக்கிறது. இதையும் இந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையில் மாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் வெளி

1997 ஏப்ரல் 30]

[திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன்]

மாநிலத்திற்கு பசுக்களை கொண்டு போவதை தடுக்க வழியிருக்கிறதா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. அப்படியிருந்தால் இதுவரை ஏன் தடை செய்யவில்லை என்று தெரியவில்லை. அந்த விதத்தில் முன்னாள் உள்ள சட்டத்தால் பயன் இல்லை என்று தெரிந்தால், அதை மாற்றுவதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

மேலும், விவசாயிகளுக்கு மாட்டுச்சாணத்திலிருந்து “கோபார் கியாஸ்” உற்பத்தி செய்வதின் மூலம் வீட்டுக்கு விளக்கு, சமையல் செய்ய அடுப்புக்கு எரிபொருளாக பயன்படும் என்றிருக்கிறது. அதற்கு மீதம் உள்ளதை எருவாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, எல்லா விதத்திலும் விவசாயிகளுக்கு லாபகரமாக இருக்கிறது என்பதை புரிந்துகொண்டு நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதை நாட் வரவேற்கவேண்டியதுதான். சர்டிபிகேட் வழங்கும் விஷயத்தில் இதில் ‘காம்பிடன்ட் அத்தாரிட்டி’ என்பது யார் யார் என்பதற்கு முழு வியாக்கியானம் கொடுக்கப்படவில்லை. யார் யார் இந்த தகுதியுள்ளவர்கள் என்பதை தெளிவாக சொல்லிவிடுவது நலமாக இருக்கும்.

ஏதோ வினோபாஜி உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார் அதற்காக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டாம் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள் காந்திஜி காலத்தில் நேருஜி காலத்தில் எல்லாம் இது அமலுக்குக் கொண்டு வரப்படவில்லை என்று சொல்லுவது பொருத்த மில்லாத வாதம். அவர்கள் காலத்தில் அவ்வப்போது, நாட்டுக்கு தேவையானதை செய்து கொண்டு வந்தார்கள். அப்போது செயல்படுத்தவில்லை என்ற காரணத்தால் இது விரும்பாத செயல் என்று முடிவுக்கு வருவது தவறு. வினோபாஜி இதை மத நோக்கோடு சொல்லவில்லை. சாதாரண பொது நோக்கோடுதான் தெரிவித்திருக்கிறார். அந்த வகையில் இந்தச் சட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குறிப்பாக மனிதர்களுக்கு பாதுகாப்புச் சட்டங்கள் எல்லாம் கொண்டு வருகின்ற இந்த நேரத்தில், மிருகங்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. மனிதர்களுக்கு எந்த வகையில் பாதுகாப்பு அவசியமோ அந்த வகையில் மிருகங்களுக்கும் தேவை என்ற அடிப்படையில் இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற சட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். இதற்கு பல பின்னணிகள் இருந்து வந்திருக்கின்றன. மாடுகளை வெளி மாநிலத்திற்கு அனுப்பிவிடுவதால் மாடுகளின் விலை அதிகமாகிக்கொண்டே போகிறது. விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்திற்கு மாடுகளை பயன்படுத்தமுடியாத நிலையில் மாடுகளின் விலை அதிகமாகிக்கொண்டே போவதால் விவசாயிகள் அதிகமாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக இந்தச் சட்டத்தில் செக்ஷன் 12-ன்படி வேண்டிய நடவடிக்கைகளை

[திரு. ரா. மார்க்கப்பந்து]

[1979 ஏப்ரல் 30]

மேற்கொள்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று திரு. சங்கரய்யா போன்றவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். இங்கு இருக்கின்ற சட்டத்தில் செக்ஷன் 5 (3) (பி) என்பதிலும், 5 (4) என்பதிலும் 12 வயதிற்கு மேற்பட்ட மாடுகளை வெட்டலாம் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில்.

[பிற்பகல் 1.40]

the animal has become permanently incapacitated for breeding, draught or giving milk due to injury, deformity or any other cause என்று சொல்லப்படுகின்ற நிலை இருக்கின்ற காரணத்தினால், அப்படி பாதுகாப்பு இருக்கின்ற காரணத்தினால் அச்சப்பட தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனாலும், இதிலே சிறிய கஷ்டம் இருக்கிறது. செக்ஷன் 9-லே, knowing or having reason to believe that such cattle shall be slaughtered

என்கிற முறையிலே ஒரு ஆபத்தும் இருக்கச் செய்கிறது. விற்கின்றவர்கள் விற்கும்போது, வாங்குகின்றவர் வெட்டுவதற்காக வாங்குகிறாரா அல்லது வேறு எந்த பர்பசுக்கு வாங்குவதாகச் சொல்கிறார் என்பது விற்கின்றவருக்குத் தெரியாது. அப்படி வாங்கிச் சென்றவர், அதை பயன்படுத்துகின்ற வகையிலே அதற்கான தண்டனை விற்கின்றவருக்கு என்கிற ஒரு சூழ்நிலை உருவாக்கப்படுகின்றது. அதற்குவேண்டிய பாதுகாப்பை ஏற்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும்.

அதே நேரத்திலே, பிஞ்சரபோல் என்ற ஸ்தாபனம் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலேயும் இருக்கிறது. பயனற்ற மாடுகளை அங்கே பராமரிக்கின்ற ஒரு இன்ஸ்டிடியூஷனாக அது இருக்கின்றது. அதுபோன்ற அரசாங்கத்தோடு தொடர்புள்ளவையாகவும், தொடர்பில்லாத நிறுவனங்களையும் இந்த அரசாங்கம் அதிகமாக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் தான் நீங்கள் வைத்திருக்கின்ற இந்தச் சட்டம் சரியான முறையிலே அமல்படுத்த முடியும்.

வயதான மாடுகளை வற்புறுத்தி சர்டிபிகேட் வாங்க வேண்டுமென்பது வரவேற்கத் தகுந்ததுதான். ஆனால், சர்டிபிகேட் கொடுக்கின்றபோதும், அதனை பரிசீலனை செய்யும்போதும், இருக்கின்ற நடைமுறைச் சிக்கல்களை,.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அரசுத் தரப்பிலே ஒரு பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அந்த பதில் சரியாக இருக்குமானால், தாங்கள் பேசத் தேவையிருக்காது. ஆகவே, அமைச்சர் அவர்களை அதைச் சொல்லும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்று திருத்தம் கொண்டு வந்தார்கள். அதை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது, உறுப்பினர்கள் பட்டியலைப் பின்னர் அறிவிக்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 30]

மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்கவும், இப்போது நேரம் ஒன்றேழுமக்கால் ஆகி விட்டது என்று கருதுகிறேன் இதைப்பற்றி எல்லா முனைகளிலும் விரிவாகப் பரிசீலனை செய்யலாம் என்றும் அரசுகருதுகிறது ஆகவே எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க, இதை ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அதாவது கூட்டு பொறுக்குக் குழுவிற்குவிட அரசு தீர்மானிக்கிறது. எந்தெந்த உறுப்பினர்களை இதிலே போடலாம் என்ற பட்டியல் பின்னர் தெரிவிக்கப்பட்டு, பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு தெரிவிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எத்தனை உறுப்பினர்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தாக வேண்டும். மேலவையிலே இத்தனை உறுப்பினர்கள், பேரவையிலே இத்தனை உறுப்பினர்கள் என்பதை அறிவிக்கவேண்டும். இதைப் பின்னர் சொல்லுகிறீர்களா?

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “பேரவை, மேலவை ஆகிய இரண்டு மன்றங்களையும் சேர்ந்த 26 உறுப்பினர்கள் இடம் பெறும்வகையில், இக்குழு அமைக்கப்பெறவேண்டும்”.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அமைச்சர் அவர்கள் 26 பேர்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த எண்ணிக்கை சரியாகவராது? காரணம், பேரவை உறுப்பினர்கள் எத்தனை பேர் இக்குழுவில் இருக்கிறார்களோ, அதில் பாதி எண்ணிக்கை மேலவை உறுப்பினர்கள் இக்குழுவில் இடம் பெறுதல் வேண்டும். ஆகவே, 16 பிளஸ் 8 என்று 24 உறுப்பினர்கள் இக்குழுவில் இடம் பெறும்வகையில் அமைக்கலாம். இதற்கு, அதற்குமேல் பெரியகமிட்டித் தேவையில்லை.

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள திருத்தத்தில் பேரவை, மேலவை ஆகிய இரண்டு மன்றங்களையும் 24 உறுப்பினர்கள் (பேரவை 16 உறுப்பினர்கள், மேலவை 8 உறுப்பினர்கள்) இடம்பெறும் வகையில் அமைத்து அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

Mr. SPEAKER: The question is: “That the concurrence of Tamil Nadu Legislative Council obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 members (16 members from the Assembly and 8 members from the council) to consider the Tamil Nadu Preservation of Cow Slougher and Animal Preservation Bill 1979 (L.A. Bill No. 42/79)” (list of names to be given later).

The motion was put and carried and the Bill was referred to Joint Select Committee.

[1979 ஏப்ரல் 30]

பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

உ. அறிவிப்புகள்—(தொடர்ச்சி)

எ. பேரவையின் நடவடிக்கைகள் பற்றிய புள்ளி விவரம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. பேரவை 9—2—1979 முதல் கூடியது. கூடிய மொத்த நாட்கள் 59. மாலையில் பேரவை நடந்த நாட்கள் 8. மிக அதிக நாட்கள் தொடர்ந்து நடைபெற்றது இதுவே முதல் முறை.

அனுமதிக்கப்பெற்று பேரவையில் விடையளிக்கப்பெற்ற உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள் 889. இது இந்த நடப்புத்தொடர்க் கூட்டத்தில் மட்டும் விடையளிக்கப்பட்டவைகள் ஆகும். 1971ஆம் ஆண்டு முதல் 1976ஆம் ஆண்டு வரையில் 6,402 வினாக்கள் விடையளிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆனால், இந்தக் கூட்டத்தொடரில் மட்டும் விடையளிக்கப்பட்ட உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள் 889.

திரு. அழகிரிசாமி அவர்கள் உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும். இந்தத் தொடர் கூட்டத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டு விடையளிக்கப்பட்ட குறுகிய கால வினாக்கள் 56. முந்திய ஐந்தாண்டுகளில் 41; அனுமதிக்கப்பெற்ற மொத்த துணை வினாக்கள் 2,773.

கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் — வரப்பெற்ற அறிவிப்புகள் 627 இந்தத் தொடர் கூட்டத்தில் மட்டும்; முந்திய ஐந்தாண்டுகளில் அதாவது 1971—76 வரை 1,326 தான். அவைக்கு அளிக்கப்பெற்றவை 97; முந்திய ஐந்தாண்டுகளில் 271.

இந்தத் தொடர் கூட்டத்தில் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் வரப்பெற்றவை 424, முந்திய ஐந்தாண்டுகளில் 1,270; எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றவை 130; முந்திய ஐந்தாண்டுகளில் 530. அவை உரிமை மீறல் பிரச்சினைகள்—வரப்பெற்ற அறிவிப்புகள் 51, முந்திய ஐந்தாண்டுகளில் அவையில் எடுக்கப்பட்டு தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டவை 29; முந்திய ஐந்தாண்டுகளில் 42; அனுமதி மறுக்கப்பட்டவை 19. முந்திய ஐந்தாண்டுகளில் 45; வற்புறுத்தப்படாதவை 2.

மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு வரப்பெற்ற வெட்டுத் தீர்மானங்கள் 3,882, அனுமதிக்கப்பட்டவை 3,202.

நிறைவேற்றப்பட்ட சட்ட முன்வடிவுகள் 44; குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்ட சட்ட முன்வடிவுகள் 3.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : நாங்கள் பல கேள்விகள் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தத் தொடர் கூட்டம் முடிவுற்றவுடன் அவை காலாவதியாகிவிடுமா அல்லது அப்படியே வைக்கப்பட்டு வருகிற கூட்டத்தின்போது பதில்கள் அளிக்கப்படுமா?